

VIŠKI UČENCI IN DIJAKI SO SE POMERILI V ZNANJU

S področja ljudske obrambe in družbene samozaščite

Nosilec izvedbe tekmovanja je bil veččlanski organizacijski odbor pri koordinacijskem odboru za LO in DS pri OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik.

Tekmovanje ima izreden družbenopolitičen pomen v pogledu strokovnega idejnopolitičnega usposabljanja mladine s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Tekmovanje mladih v znanju in veščinah so le ena izmed oblik usposabljanja mladine za SLO in DS v našem samoupravnem socialističnem sistemu. Z njimi se zagotavlja večja motivacija učencev in dijakov za učenje, merjenje moči, znanja in odpiranju poti podružbljanju vzgoje in izobraževanja mladih s tega področja. Znanje in veščine mladih iz področja SLO in DS so velikega pomena tudi pri vsakoletnih izvedbah akcij NNPN.

Ekipa so bile dobro pripravljene in so pokazale svoja znanja v soboto dne 15. 5. 1982 na območju Golovca v KS »Krim«.

Tekmovalo je 11 ekip srednjih šol in 21 ekip osnovnih šol. Sodelovale sta tudi dve ekipi Zavoda za slepo in slabovidno mladino Slovenije, ki sta v hudi konkurenci pokazali veliko znanja in veščin.

Tekmovalne proge so bile postavljene ločeno za srednje in osnovne šole. Tekmovanje je potekalo po navodilih, ki jih je razpisal Republiški center za šolska in športna društva Slovenije v Biltenu 2.

Tekmovalna proga za ekipe osnovnih šol je bila izredno težka. Zahtevala je veliko znanja in logike članov ekip, da so jo uspešno izvedli. Rezultat tega je bil, da so od 23 uvrščenih ekip bile 4 ekipe diskvalificirane.

Za realizacijo tekmovanja se moramo zahvaliti sekretariatu za LO pri občinskem izvršnem svetu, OK ZRVS, štabu TO in občinskemu RK Vič-Rudnik, Strelski družini »Krim« ter vsem tovarišim in tovarišicam, ki so dali svoj prispevek k uspešni izvedbi tekmovanja.

OBJAVA REZULTATOV:

Srednje šole – 5 najboljših ekip	
1. STŠ – stojna I. ekipa	2073 točk
2. VII. gimnazija I. ekipa	1982 točk
3. VII. gimnazija II. ekipa	1951 točk
4. STŠ – stojna II. ekipa	1936 točk
5. STŠ – lesna I. ekipa	1901 točk

Osnovne šole – 10 najboljših ekip	
1. Ljubo Šercer I. ekipa	1819 točk
2. Oskar Kovačič I. ekipa	1794,5 točk
3. Polhov Gradec I. ekipa	1780 točk
4. Ljubo Šercer II. ekipa	1741,5 točk
5. Velike Lašče II. ekipa	1716,5 točk
6. Polhov Gradec II. ekipa	1782,5 točk
7. Brezovica I. ekipa	1667,5 točk
8. Horjul I. ekipa	1667,5 točk
9. Velike Lašče I. ekipa	1637,5 točk
10. Vič II. ekipa	1632 točk

PREDSEDNIK
ORGANIZACIJSKEGA ODBORA
JANKO PREBIL

OD 26. DO 28. MAJA TUDI V NAŠI OBČINI

Pohod pionirjev na osvobojeno ozemlje

Že vrsto let pionirji v konceptu ohranjanja revolucionarnih tradicij NOB izvajajo pohod na osvobojeno ozemlje s pričetkom na srečanju mladih zgodovinarjev ter zaključkom na zboru pionirjev. Start letošnjega pohoda je bil 14. maja v Sevnici, zaključek pa bo na Zboru pionirjev v Črnomlju. Pohod poteka preko občine Trebnje, Litija, Ljubljana Moste, Grosuplje, Ljubljana Vič, Vrhnika, Cerknica, Ribnica, Kočevje, Novo mesto in Metlika.

Pionirji in ostali udeleženci pohoda se bodo spoznali z zgodovino Šercerjeve brigade, ki bo na zaključku tvorila sestavni del 15. divizije. Pionirji pohodniki si bodo na občinskih mejah predajali pohodno zastavo, torbico komandanta, jugoslovansko in slovensko zastavo. Udeleženci naj bi med potjo prepevali partizanske in pionirske pesmi ob spremljavi harmonike. Med potjo se bodo sestajali z borci ter iz njihovega pripovedovanja spoznavali zgodovino naše občine.

IZ DELA ŠOLSKIH KULTURNIH DRUŠTEV

Iz sveta lutk, likovnih izdelkov in zborovske pesmi

Curek svežih srebrnih kapljic se dviga in pada ob MLADINSKEM KOLU Stojana Batiča na ploščadi pred RK SZDL in MK ZKS. Mimoidoč so se v zadnjem času večkrat zvedavo ozirali v ta arhitektonsko zanimiv kotiček mesta, saj se je Bratičevo kolo velikokrat pomnožilo z živimi mladimi ljudmi, ki so prišli iz vseh krajev naše občine: iz Velikih Lašč, Horjula, Preserje, Polhovega Gradca, Iga, Škofljice, Brezovice. Največjo povorko, ki je šla kar 150 udeležencev, so pomnožili njihovi lastni izdelki: medvedi, ptički, sneženi možje, račke, sove, Butalci vseh vrst, pujski, miške in celo labod je zacapljal po stopnicah na tankem laksu, kot bi hoteli priklicati pozornost televizije – ki so jo mladi navdušeni lutkarji zaman čakali, saj jih je pričakovala na Miklošičevi cesti, miličniki, ki so skrbeli za njihovo varno pot mimo semaforjev, pa so jih popeljali po Trubarjevi cesti. Pa je bilo tudi kaj videti: odlomke iz 19 lutkovnih predstav so uprizarjali mladi igralci pred razveseljeno publiko, celo tovariš Mitja Rotovnik je bil med gledalci in obujal spomine na čase, ko je bil kot dijak tudi sam član lutkovne skupine.

Pa niso prišli pionirji zato, da bi zavzeli stopnišča na Komenskega 7 in 11 – prišli so kot gostje in častni člani PIONIRSKA KNJIŽNICE, ki je postala pravi pokrovitelj mladih viških kulturnikov. Delovni kolektiv Pionirske knjižnice z direktorico Silvo Novljan in strokovno sodelavko in organizatorko Tanjo Pogačar je viškim članom šolskih kulturnih društev odprl vrata v pravo svobodno menjavo dela. Odgovor na vprašanje, kje se predstaviti občinstvu, kadar prireditev presega meje šole, kraja in občine je dalo v lanskem letu že LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO, ko je povabilo in odprlo vrata svoje dvoranice v Židovski ulici. Ploščad pred Domom Ivana Cankarja je tudi sicer brezplačna, je pa kljub zavetju Tihčevega Cankarja prerazsežna in močno prepišana, vsaj za prireditev intimnejše narave. Pionirska knjižnica, ki si je zadala v mejah svojih skromnih prostorskih in personalnih možnosti za nalogo, da bo spremljala kompletno kulturno-estetsko vzgojo mladega človeka, je sprejela mlade viške kulturnike in njihove programe: razstave slik, fotografij in vse vrste živih nastopov – Pionirska knjižnica pa jim nudi poleg brezplačne možnosti za afirmacijo ogled in strokovno vodstvo za svoje prireditve in programe, namenjene mladini, ki jih pripravljajo njeni profesionalni strokovnjaki.

Morebiti je bil med najbolj uspešnimi dogodki v zadnjem času sprejem za mlade likovnike in njihove mentorje ob njihovem II. SREČANJU in OTVORITVI RAZSTAVE, ki je bila hkrati živa dekoracija za »razstavo mladinske literature iz NOB«. To je bil rezultat začrtanega dela na seminarju, na katerem so viški mentorji sklenili skupaj s kiparko Dragico Čadež, da bodo razstave viških likovnikov »drugačne«. Na otvoritvi

Slovesno razpoloženje na XX. Srečanju otroških in mladinskih pevskih zborov

tvi so mentorji prejeli priznanja za sodelovanje. Pionirska knjižnica pa jih je pogostila s časom brez pravljic Boruta Pečarja. Živo in doživeto osebno pričevanje Pečarja – malega pionirja iz NOB, z veliko ljubeznijo do svoje mame in domovine, so podčrtavale in ilustrirale ilustracije, ki jih je znani karikaturist črtal na šeslesamer v veliko veselje mladih viških slikarjev, ki so v prisrčnem in neposrednem razgovoru med Tanjo Pogačar in avtorjem izvedeli veliko koristnega in spodbudnega tudi za svoje delo. Prirediteljem je tudi Borut Pečar zagotovil, da je vsakemu – tudi mlademu – umetniku možno predstaviti se javnosti dragocena in pomembna. Na razstavi so ob tej priliki sodelovali likovniki iz OŠ BIČEVJE, BREZOVICA, DOBROVA, IG, POLHOV GRADec, PRESERJE TRNOVO, VRHOVCI, VELIKE LAŠČE. Posebej pohvalno in omembe vredno je sodelovanje Tehniških šol za strojništvo in lesarstvo ter Zavoda za slepo in slabovidno mladino, ki je prispeval največje število izdelkov v različnih tehnikah.

Mentorji šolskih kulturnih društev so letos svoje programe sprejemali na delovnih srečanjih, na katerih je ZKO povabila strokovnjake iz določenih umetnostnih področij – folkloristi so si ogledali postavljanje plesov pri prof. Ramovšu; lutkarji so si v delavnicah Lutkovnega gledališča ljubljanskega nazorno ogledali, kako oživlja lutka v profesionalnem okolju, likovniki so se povezovali s pedagoginjo Čadežovo, gledališčniki so poslušali predavanje režiserke Drage

Ahačič. Sto procenten je bil obisk strokovnih posvetov zborovodij otroških in mladinskih pevskih zborov – zato pa je ta naša prireditev, ki je bila letos slovesnejša – udeležilo se je 1200 pevcev – saj je praznovala XX. jubilej in je bila namenjena kongresom; program pa je oblikovala z mislijo na zborovske zaokrožene obletnice; doživela s strani dolgoletnega spremljevalca in usmerjevalca prof. Mira Kokola takšno oceno: »Kontinuirana skrb je pripeljala danes do točke, ko imamo v občini Ljubljana Vič-Rudnik že nekaj uglednih zborov, ki merijo svoje moči na republiških zborovskih prireditvah. Nekoč tako »odprto« petje je z leti vse bolj usihalo, tako da lahko danes brez pridržkov ugotovljamo, da je kljub težavnim pogojem dela zborovski zvok viških zborov oblikovan tako kot si želimo in kot zahtevajo mednarodna strokovna merila. Slednje je pomembno zlasti, ker ni nevarnosti za morebitne okvare pevskega organa, ki je v estetsko vzgojnem smislu splošnega izobraževanja pri dozorjajoči mladini še kako pomembno«. Republiškega tekmovanja v Zagorju se bodo udeležili kar štirje zbori: otroški pevski zbor iz ŠKUD Tone Seliškar BIČEVJE pod vodstvom Zinke Oven, Mladinski pevski zbor iz Horjula pod vodstvom Jožice Lavriša, mladinski pevski zbor iz ŠKUD Barje Brezovica, ki ga vodi Sonja Rapuc ter oba pevska zbora iz osnovne šole Polhov Gradec, ki ju vodi zborovodkinja Nadja Založnik.

JASNA ŠKRINJAR

Folkloristi osvojili občinstvo

Polhov Gradec, 15. maj. Sonce je sklenilo, da bo sodelovalo na V. SREČANJU ODRASLIH FOLKLORNIH SKUPIN z vso močjo. Visoki mlaji so prispevali k prazničnemu razpoloženju, ki se je razlegalo iz zvočnikov po vsej polhovgrajski dolini. Na avtobusni postaji so se zbirali domačini v pričakovanju. Sprevod folkloristov bi moral kreniti izpred osnovne šole ob 16. uri. »Že prihajajo« je olajšano vzkliknil nekdo iz množice čakajočih. Prihajali so v parih, ob spremljavi godbe: Gorenjci iz Vnanjih gor in sposojenih nošah iz Barja, Korošci iz Kozarj, Belokranjci iz Škofljice, Štajerci iz Horjula, Dolenjci iz Dobrove, Korošci iz Polhovega Gradca. Vmes so se zlatile bleščeče plesalce v stiliziranih kostu-

mih pravega opernega teatra. Na avtobusni postaji so si podali roke in se zavrteli v velikanskem krogu, ki je začasno ustavil promet, saj so zaplesali KOZARAČKO KOLO – za tovariša Tita, za bratstvo in enotnost. Potem se je kača odvila proti Kulturnemu domu. Poleg predstavnika krajevne skupnosti je navzočim – do zadnjega stojšča v prenapolnjeni dvorani, v kateri je bilo videti predstavnike družbenopolitičnega življenja občine – spregovorila predsednica Zveze kulturnih organizacij Dragica Kregelj... »resnična kulturna izpoved naj bo nenehna spodbuda tvornim silam delovnega človeka in neizčrpen vir za bogatitev njihovega dela in njihovega srca« je zaključila svoj govor, ki je poudarjal cilje kultur-

Plesalci folklorne skupine KUD Kozarje-Dolgi most so se ob 15-letnici svojega delovanja predstavili z Gotovčevim Erom iz onega sveta

ne politike, ki jo soustvarjajo tudi delavci – ljubitelji. Predsednik PD Horjul, Matko Zdešar, ki je bil tokrat v vlogi simpatičnega povezovalca in je vse skupine in njihove dosežke predstavil publiku – pa je navzočim proslil za minuto molka v čast spominu predsednika Tita. Ni potrebno poudarjati, da se je razpoloženje v dvorani stopnjevalo od točke do točke. Prireditelj je bila bogata, predvsem pa raznolika, saj je predstavila skoraj vse pokrajine naše ožje domovine. Morebiti je komu najbolj ugajala postavitev zanimivih Štajerskih plesov v koreografiji izvrstnega Maroltovega plesalca Zmaga Lebna – res pa je, da je bil »Ero z onega sveta«, ki ga je pripravila slovenska baletna umetnica Tatjana Remškar, prava paša za oči in »dostojna uvrstitve v kakšnokoli mednarodno srečanje v tej starostni skupini«. Med gledalci je bil tudi član izvrstnega odbora Združenja slovenskih folklornih skupin in predstavnik ljubljanske regije Zdravko Uršič. Po prireditvi, na kateri so poleg posameznih skupin, ki so se udeležile srečanja, dobili priznanje za umetniškovo-gojno in organizacijsko delo tudi Majda Vrečko in Tatjana Remškar, je tovariš Uršič spregovoril zbranim mentorjem. »Zelo potrebno in nujno je, da se ob organizaciji takih srečanj izmenjujejo mnenja med mentorji in se porazdeljujejo izkušnje«. Govoril je o razvijanju plesne kulture, o »čudoviti priložnosti za resnično celostno vzgojo mladega človeka, ki se bo ob plesu učil tudi solidarnosti, skromnosti, delavnosti in spoštovanja kulturne dediščine«. Iz lastne skušnje je pripovedoval, kako plesalci pri akademski folklorni skupini sami šivajo noše, pripravljajo sceno, organizirajo potovanja – vse brezplačno. Nagrada je PLES. Ko sva se pogovarjala o dosežkih posameznih skupin je pohvalil vse po vrsti, prireditelj mu je bila v celoti zelo všeč »izredno domiselna in originalna pa je bila postavitev Štajerskih plesov, tudi nastop domačinov je posrečen in pomeni nekaj novega v tem okolju«. Kritične pripombe so veljale detaljom: belokranjske plesne naj bi spremljale tamburice, prekmurski delovni plesi ne prenesejo svile, ampak potiskana, pisana enostavna blaga. Ugotavljal je, kako težko je dobro zaplesati koroške pleske, ki zahtevajo »mekkobo giba in lirčnost«. Ko sem ga povabila na Srečanje otroških plesnih skupin v Velike Lašče, je bil navdušen. Mimogrede mi je zaupal stališče profesorja Ramovša, ki je mnenja, naj bi otroci ne bili ukleščeni v našarjene noše iz nepravilnega blaga, ali noše iz drugih pokrajin kot je ples, ki ga predstavljajo. Priporočil je enostavne, preproste enotne obleke z dodatkom rutice ali preproste cveta. Vidimo se torej v VELIKIH LAŠČAH, 4. junija ob 16. uri.

Jasna Škrinjar